

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσομοια.

Τῆς Ἑορτῆς γ'

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφουμένοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὑψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιώμεθα, δι' οἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφοῦμεν ὡς ἄνθρωπον, ἐν Θαβῶρ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡ φιλοθεάμονες, τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοι, μυστικῶς ἐποπτεύσωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηγηθῶμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνὴν, ἠγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, Υἱὸν τὸν καταυγάσαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβῶρ καὶ πηγάσαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἄπαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινείσθω πρὸς αἴνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος, θεοπρεπῶς γὰρ ἑαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος, τοὺς πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβῶρ ὡς ἠυδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἁγίου γ'

Ὅμοια

Ἀνθρακὰ σοὶ ἔδωκε, Μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτων ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν, καὶ βασιλείαν ἐκκληρονόμησας, διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάριστε στεφηφόρε Λαυρέντιε.

Ἀνθρακας ἐμάρανας, πλάνας εἰδώλων μακάριε, ἐπ' ἀνθράκων ὀπτώμενος, ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως, ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἄνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων φαιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ἄνθρακι ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήττητοι Μάρτυρες, τὴ αἴγλη τοῦ Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες, ἐν οἷς καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανὸν ἐμμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο, Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σὺν Ἰακώβω καὶ Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοί, καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου, ἵνα θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου, μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου, ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ἐδειξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύσταις οἷς ἠθέλησεν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθῶμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα... Καὶ νύν... Ἦχος δ'

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς Μαθητὰς εἰς ὄρος ὑψηλόν, μετεμορφώθης ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμεως καταυγάζων αὐτούς, ἔνθεν φιλανθρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι βουλόμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν λαμπρότητα, ἧς καὶ ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐν εἰρήνῃ καταξιώσον, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

**Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος βαρὺς**

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δεῖξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδυναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Ἀπόλυσις

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ δρὸς τὸ Θαβὼρ, καὶ νεφέλη φωτεινὴ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυπεν, ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἄναρχε Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα ὁμοιον

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ, μεταμορφούμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δεῖξας τὴν δόξαν σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστραψας τῆς θεότητος, νεφέλη δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἥλιαν καὶ Μωσὴν συλλαλούντάς σοί, διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί, ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα εἷς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Λαυρέντιον κράτιστον ὕμνῳ προφρόνως.

**Ὡδὴ α' Ἦχος δ'
Τριστάτας κραταιοὺς**

Λειμώνι τῆς τρυφῆς, ὡς Χριστοῦ στρατιώτης, ἐπαξίως ἐντρυφῶν, καὶ ταῖς ἀγγελικαῖς, συγχορευῶν Δυνάμεσιν, ἔλλαμψίν μοι φωτοφόρον, δωρηθῆναι δυσώπησον, ἀνυμνούντί σε Μάκαρ Λαυρέντιε.

Ἀγῶνας ὑποδύς, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, νικηφόρος ἀθλητής, στερρότητι ψυχῆς, ἀνεδείχθης Λαυρέντιε, στέφανον δικαιοσύνης, εὐπρεπῶς ἐνδυσάμενος, καὶ διάδημα ἐπινίκιον.

Υἱὸς ὡς πεφυκῶς, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας, παραδόξως ἐκ δυσμῶν, ὡς ἥλιος ἡμῖν, αἰσθητὸς ἀνατέταλκας, αἴγλη τῆ φαινοτάτη, καταυγάζων τὰ πέρατα, παναοίδιμε Μάρτυς Λαυρέντιε.

Θεοτοκίον

Ῥυσθέντες τῷ σεπτῷ, τοκετῷ σου Παρθένε, τῶν τοῦ Ἄδου καὶ φθορὰς δεσμῶν, καὶ κοσμικῆς κατακρίσεως ἄχραντε, Χαῖρε κεχαριτωμένη, εὐχαρίστως βοώμέν σοί, ἡ σωτήριος πύλη τῆς χάριτος.

Ὦδὴ γ'

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ἔχων τοῦ Σταυροῦ τὸ τρόπαιον, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους, ῥωμαλέως ἐχώρησας, καὶ νικήσας στεφανηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Νόμω τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τῆ νομοθεσία τῶν δυσσεβῶν ὡς ἀήττητος, ἀντετάξω γενναιοτάτη, καρτερία παμμακάριστε.

Τόνω θεϊκῶ νευρούμενος, τῆς πολυθείας, τὴν ἀσθένειαν ἔλυσας, τοῦ Χριστοῦ δὲ τὴν πρὸ αἰῶνων, διετράνωσας θεότητα.

Θεοτοκίον

Ἦτος τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, φύσει καὶ οὐσία, καὶ θεότητι γέγονε, τοῖς ἀνθρώποις ἴσος ὁ Λόγος, σαρκωθείς ἐκ σοῦ Πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν

Τὸν οὐράνιον πλοῦτον συναγαγῶν, καὶ τοῖς πένησι τοῦτον προσαγαγῶν, ἐσκόρπισας ἔδωκας, δεομένοις τὸν ἄρτον σου, καὶ δι' αὐτοῦ κτησάμενος, ζωὴν τὴν ἀκήρατον, ἐν τῷ Χριστοῦ μαρτυρίῳ, διέπρεψας ἐνδοξε, ὅθεν ἀριστεύσας, καὶ νομίμως ἀθλήσας, τὸν στέφανον εἴληφας, ἐκ Θεοῦ τῶν καμάτων σου, Ἀθλοφόρε Λαυρέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε, δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ θαβωρίῳ ἐποψόμενοι.

Ὦδὴ δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ὁ διάκονος τοῦ Λόγου, καὶ τῷ λόγῳ κοσμούμενος, τῷ τοῦ Λόγου πόθω, γνώμη τῆς ψυχῆς σφαγιάζεται, καὶ σὺν τῷ Λόγῳ δικαίως βασιλεύει νῦν, εὐφροσύνης, καὶ δόξης αὐτοῦ ἐμπορούμενος.

Νυσταγμὸν τῆς ἀσεβείας, εὐσεβῶς οὐκ ἐνύσταξας, ἐγρηγόρσει θεία τῆς μαρτυρικῆς σου ἐνστάσεως, ἀπὸ βλεφάρων τὸν ὕπνον τὸν εἰς θάνατον, ἀπωσάμενος, Μάρτυς Χριστοῦ ιερώτατε.

Κατὰ τῆς τῶν πλανωμένων, δυσσεβοῦς ὑπολήψεως, ἀληθείας ὄπλοις, καὶ θεοσεβείας φραζάμενος, ταύτης εἰς τέλος καθεῖλες τὸ μνημόσυνον, διὰ πίστεως, καὶ γνωμικῆς διαθέσεως.

Θεοτοκίον

Ῥύπον πάντα τῆς προτέρας, ἀποθέμενοι βρώσεως, τῆς ζωῆς τὸν ἄρτον, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ σιτιζόμεθα, τὸν ἐκ τῆς γῆς τῆς Παρθένου ἀνατείλαντα, ἦν ὡς πρόξενον, τῶν ἀγαθῶν μεγαλύνομεν.

Ὦδὴ ε'

Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Ἀκλινεῖ τῷ βλέμματι, ταῖς θείαις καλλοναῖς, ἐνορῶν πάντων τῶν τερπνῶν, τῶν ἐν γῆ Λαυρέντιε

καταπεφρόνηκας, καὶ δεινῶν τοῦ σώματος, ἀλγηδόνων ἀξιάγαστε.

Τὸν Χριστὸν διάκονον, γενόμενον ἡμῖν, δωρεῶν τῶν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἐπιγνοὺς διάκονος τούτου γεγένησαι, πρὸς αὐτὸν δι' αἵματος, ἐκδημήσας Παμμακάριστε.

Ἰερὸν ἀνάθημα, καὶ κόσμος εὐπρεπής, τῷ Χριστῷ μάκαρ προσαχθεῖς, τὴν σκηνὴν ἐφαιδρυνας τὴν ἐπουράνιον, ἔνθα νῦν γενόμενος, ἀπολαύεις τῆς ἐλλάμπειας.

Θεοτοκίον

Συμφυῆς καὶ σύμμορφος, ὑπάρχων τῷ Πατρί, ὁ Υἱὸς ὁ μονογενής, τοῖς ἀνθρώποις γέγονε θέλων Ὁμόφυλος, σαρκωθείς ὁ Ὑψίστος, ἐκ γαστρὸς σου Μητροπάρθενε.

Ὡδὴ ς'

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη

Τὸ ἄυλον πῦρ σὲ κατοπτῆσαν, τῷ Βασιλεῖ τῶν ὄλων, κατεσκεύασεν ἡδιστον βρώμα, τῷ τὴν ἡμῶν, σωτηρίαν στέργοντι, καὶ πεινῶντι Παναοίδιμε.

Ὅλω τῷ φωτὶ προσομιλήσας, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ὡς Διάκονος ταύτης ὑπάρχων, φωτοειδής, Ἀθλοφόρε γέγονας, καταυγάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Νευρούμενος θεία δυναστεία, ταῖς τοῦ πυρὸς ἐσχάραις, ἐπικείμενος ἔφερεις Μάρτυς, πόθω Χριστοῦ, τὴν ψυχὴν πυρούμενος, καὶ τὴ δρόσω τὴ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἐπήρξας Θεοῦ Παρθενομῆτορ, χωρητικὸν δοχεῖον, θρόνος ἔμψυχος, ἅγιον ὄρος, καὶ κιβωτός, καὶ σκηνὴ θεότευκτος, καὶ λυχνία χρυσαυγίζουσα.

Ὁ Εἰρμός

«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τὰ ἄνω ζητῶν

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεῖς τὴν καρδίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραΐωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς, Οὐδεὶς μὲ χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος

Τὸν διαλάμπσαντα ὡς φωστήρα ἀπλανῆ ἐν τῷ κόσμῳ, συνελθόντες πιστοί, ἐν ὡδαῖς ἀσμάτων τιμήσωμεν, Λαυρέντιον τὸν ἀθλοφόρον, καὶ μύστιν τῶν ἀπορρήτων, ὅπως ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ῥυσθῶμεν πταισμάτων δεινῶν, τοῦ νοῦ δὲ πᾶσαν κηλῖδα καθαρθέντες, κατίδωμεν Χριστόν, τὸν τοῦτον ὑπερδοξάσαντα, κραταιῶς ἐναθλοῦντα καὶ λέγοντα, Οὐδεὶς μὲ χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων μαρτύρων Λαυρεντίου Ἀρχidiaκόνου, Εὐστου Πάπα Ρώμης καὶ Ἰππολύτου.

Στίχοι

- Τὸν Λαυρέντιον λαύρακα Χριστοῦ λέγω,
- Ἐπ' ἐσχάρας ἄνθραξιν ἐξωπτημένον.
- Τέλους ἀθλητῶν καὶ κλέους τυχεῖν θέλων,
- Ἦθλησας ἄθλον, Εὐστε, τὸν διὰ ξίφους.
- Τὸν Ἰππόλυτον ἱπποδέσμιον βλέπω,
- Ἐναντίαν πάσχοντα τὴ κλήσει πάθος.
- Ὡπτησαν δεκάτη Λαυρέντιον ἢ τε ἰχθύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἦρων ὁ φιλόσοφος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Μυσταγωγῆσαι προκριθεῖς, καὶ διακονῆσαι τῷ λόγῳ σκευῶς ἐδείχθης ἱερόν, οὐρανίου ναοῦ καὶ ἀνάθημα, μελωδῶν τῷ ποιήσαντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ, περιτειχιζόμενος Μάρτυς, τοῖς τοῦ θανάτου καὶ φθοράς, νομοθέταις τὸν νοῦν οὐχ ὑπέκλινας, ἀναμέλπων Λαυρέντιε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τις ἀνάληγτος σαφῶς, σῶμα περικείμενος Μάρτυς, γενναιοτάτῳ λογισμῷ, τοῦ παμφάγου πυρὸς κατετόλμησας, ἀνακράζων πανόλβιε, Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Πύλη ἐδείχθης νοητή, τῆς ἀνατολῆς τῆς ἐξ ὕψους, ἐπιφανείσης ἐπὶ τῆς γῆς, τοῖς ἀνθρώποις ἐκ σοῦ Θεοῦ μφευτε, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, τοῦ Θεοῦ τοῦ τῶν Πατέρων εὐλογημένου.

ᾠδὴ η'

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς

Ῥωμαλέω φρονήματι γέγονας, τῆς ἀστέκτου φλογὸς εὐτονώτερος, καὶ ὡς ἐν ἄλλῳ σώματι, πυρακτούμενος Μάκαρ, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἐβόας τὸν Κύριον.

Ὁ τοὺς Παῖδας τοὺς τρεῖς ἐκμιμούμενος, καὶ πυρὸς κατασβέσας τοὺς ἄνθρακας, δρόσω τῆς θείας χάριτος, ἀνακράζει καὶ μέλπει, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φωτισμὸς ὁ Χριστὸς σοὶ γενόμενος, τὴν αὐτοῦ σὲ Ἴσχυν περιέζωσε, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνήγαγεν εὐσεβῶς μελωδοῦντα, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ῥίζης τοῦ Ἰησοῦ ράβδος πέφυκας, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν μου καὶ Κύριον, ὑπερφυῶς ἐξήνθησας, τῆς θεότητος ἄνθος, πάντα τὰ ἔργα, διὰ τοῦτο ὑμνούμεν σε Δέσποτα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

ᾠδὴ θ'

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ὀλόκληρον θῦμα καὶ δεκτὸν θυμίαμα, τῷ Δεσπότη προσενήνεξαι, ὥσπερ χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασθεῖς τῆς ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας γενόμενος, τῶν πρωτοτόκων ἀξιάγαστε.

Νεύσει ἀκλινεῖ πρὸς τὸν Θεὸν θεούμενος, καὶ ἐνώσει τῇ ἀμείνονι, λόγῳ καὶ θείᾳ θεωρίᾳ, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ Λαυρέντιε, κραθῆναί σοι τηλαυγῶς ἐξεγένετο, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὡς ἥλιος Μάκαρ ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, θαῦμα μέγα καὶ παράδοξον, πᾶσαν φωτίζων Ἐκκλησίαν, ταῖς σαΐσμαρμαρυγαῖς ἀξιάγαστε, καὶ θάλπων πάντας τῆ ζέσει τῆς πίστεως, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Σύμβολα Πανάμωμε τῆς σῆς γεννήσεως, οἱ Προφῆται προεκήρυξαν, πόρρωθεν ταῦτα μνηθέντες, ἐκ θείας ἐπιπνοίας τοῦ Πνεύματος, καὶ κόσμῳ διαπρυσίως ἐκήρυξαν, ὧν τὰς ἐκβάσεις νῦν θαυμάζομεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἀγγελικαῖς δυνάμεσι, καὶ Μαρτύρων χορείαις, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, συγχορεύων τῷ θρόνῳ, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμπραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, ἀυγαῖς περιχεόμενος, αἶτει φῶς καὶ εἰρήνην, τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαιδρῶς δοξάζουσιν, ὧ Λαυρέντιε Μάκαρ.

Καὶ τῆς ἐορτῆς

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶντούς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νύν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ, ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοὶ Δέσποτα, συλλαλοῦντες, μεθῶν σε, Χριστὲ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φωνὴ σοὶ πατρικὴ, οὐρανόθεν ἤκουσθη, Οὗτός ἐστι βοῶσα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, αὐτοῦ πάντες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ἀνέλθωμεν πιστοί, νοητῶς ἐν τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας ὅπως τὴν δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Γράφων ὁ Ψαλμοδός, Θαβῶρ Χριστὲ Σωτήρ μου, καὶ Ἑρμῶν ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σαφῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅμοιον

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, Παρθένου παντανάσσης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.